

Warszawa, dn. 22.05.2024 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 4/24

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Piotr Nowak**

Członkowie: **SGSŁ Paweł Jamorski /ref./**

SGSŁ Wojciech Rychliński

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

bez udziału Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

rozpoznał sprawę kol. [...] syna [...] na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] z dnia 27.11.2023 r. sygn. akt OSŁ [...] /2022 **mocą którego uznano obwinionego winnym, tego że:**

w okresie od [...] do dnia [...]. w obwodzie łowieckim nr [...] polował nie posiadając przy sobie wymaganego dokumentu w postaci „Upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego numer [...]”,

tj. popełnienie przewinienia łowieckiego z art. art. 51 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 42 ust. 8 Ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie,

i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą nagany. Zobowiązano obwinionego [...] do zwrotu kosztów w kwocie 100,60 zł.;

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża obwinionego

/-/ Piotr Nowak
/-/ Paweł Jamorski
/-/ Wojciech Rychliński

Uzasadnienie

1. Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] orzeczeniem z dnia 27 listopada 2023 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt OSŁ [...] /2022 uznał **Obwinionego winnym, tego że:**
„w okresie od dnia [...] r. do dnia [...] r. w obwodzie łowieckim nr [...] polował nie posiadając przy sobie wymaganego dokumentu w postaci „Upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego numer [...]”, to jest popełnienie przewinienia łowieckiego z art. art. 51 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 42 ust. 8 Ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie i za to wymierzył mu karę dyscyplinarną zasadniczą nagany, zobowiązał obwinionego [...] do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 100,60 złotych”.
2. Obwiniony wniósł odwołanie od przedmiotowego orzeczenia, któremu zarzucił:
 1. „na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z § 59 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 w zw. z § 12 RegSiR, obrazę przepisów postępowania, tj. art. art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 35s w zw. z art.35b, art.35g oraz w zw. z art. 37 ust. 1 pkt 3 i art. 39 ust. 2 pkt 7 ustawy Prawo łowieckie poprzez jego niezastosowanie i niedostrzeżenie, że w sprawie wystąpiła określona w tej normie prawnej negatywna przesłanka procesowa wyłączająca prowadzenie postępowania o popełnienie wykroczenia określonego w art. 51 ust 1 pkt 6 ustawy Prawo łowieckie, - albowiem w postępowaniu dyscyplinarnym zarzucono obwinionemu czyn stanowiący wykroczenie ścigane z oskarżenia publicznego, w konsekwencji „*brak jest kompetencji organów dyscyplinarnych PZŁ do orzekania w sprawie o wykroczenie stypizowane w rozdziale 10 - przepisy karne - ustawy Prawo łowieckie*” co stanowi negatywną przesłankę procesową wyłączającą dopuszczalność prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, a w konsekwencji skutkuje bezwzględną przyczyną odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z § 58 i § 59 RegSiR,
 2. na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 35s ust. 1 i 2 ustawy Prawo łowieckie, obrazę przepisów postępowania, tj. art. art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 35s ustawy Prawo Łowiecki w zw. § 12 i § 13 § 27 RegSiR w zw. z art. 313 § 1 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i niedostrzeżenie, że postępowanie dyscyplinarne prowadzono przed Sądem Łowickim mimo braku skutecznie wniesionej skargi (wniosku oskarżycielskiego) uprawnionego oskarżyciela albowiem Rzecznik dyscyplinarny wniósł skargę w fazie in rem postępowania - bez ogłoszenia obwinionemu zarzutów - co w konsekwencji skutkowało rażącym naruszeniem prawa w postępowaniu dyscyplinarnym i nie mogło zostać konwalidowane na rozprawie i powinno prowadzić do umorzenia postępowania sądowego,
 3. na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z § 59 ust. 1 w zw. z § 2 ust. 5 RegSiR, obrazę przepisów postępowania, tj. art. art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 35s ustawy Prawo Łowiecki w zw. § 35, § 36 i § 37 i § 40 RegSiR poprzez jego niezastosowanie i niedostrzeżenie, że postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, albowiem po przyjęciu wniosku oskarżycielskiego w jego doręczeniu obwinionemu - a zatem uznając przez Sąd, że wniosek spełnia warunki formalne i nie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 35

ust. 2 i § 36 - OSŁ wyznaczył terminu rozprawy na dzień 24 października 2022 roku, następnie po jej wywołaniu - na którą stawiał się obwiniony wraz z obrońcą, Rzecznik dyscyplinarny oraz świadek [...] - Sąd zwrócił Rzecznikowi dyscyplinarnemu wniesiony przez niego wniosek oskarżycielski obarczony nieusuwalnymi błędami w postępowaniu sądowym, co rodziło skutek zakończenia postępowania przed OSŁ,

4. na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k, w zw. z art. 35s ust. 1 i 2 ustawy Prawo łowieckie, obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenie, tj:

- art. 7 k.p.k. w zw. z § 18, § 19 § 21 RegSiR poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań świadków - [...], [...], [...] - poprzez bezpodstawne uznanie, że ich zeznania są logiczne, spójne, a zatem są wiarygodne, a nadto - w ocenie Sądu - korespondują z wyjaśnieniami obwinionego podczas gdy prawidłowa analiza i ocena tych dowodów winna prowadzić do wniosku, że zeznania tych trzech świadków są niespójne, niekonsekwentne i wewnętrznie sprzeczne, nadto odnoszą się wyłącznie do jednego dnia tj. 21 sierpnia 2023 roku,
- art. 7 k.p.k, w zw. z § 18, § 19 § 21 RegSiR poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne zeznań [...] chociażby w zakresie praktyk łowczego co do wydania wyłącznie w systemie EKEP odstrzałów dla myśliwych (w wersji wyłącznie elektronicznej), niewyjaśnienia przez świadka jak mógł zabezpieczyć dzień po dacie [...]r. odstrzałów myśliwego, a jednocześnie przedłużyć myśliwemu zabezpieczone upoważnienie do dnia [...]r., które następnie zostało wraz z pozostałymi zwrócone przez myśliwego [...]r., czy też jego niezablokowanie od [...]r., i tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie,
- art. 7 k.p.k. w zw. z § 18, § 19 RegSiR poprzez uchylenie - bez wskazania podstawy prawnej - pytań obrońcy zadawanych świadkowi - łowczemu koła - [...] na rozprawie w dniu 18.09.2023 roku, zmierzających do wykazania istotnych ustaleń faktycznych m.in. jakie praktyki stosował łowczy w zakresie wydawania upoważnień myśliwym, w jaki sposób łowczy dokonuje rozliczenia odstrzałów (w tym jak potwierdza ich odbiór i zwrot przez myśliwych, jaki status posiada upoważnienie w systemie EKEP PZŁ przed złożeniem w skrzynce), kiedy zostały podjęte przez łowczego czynności w tym zakresie wobec myśliwego,

5. na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. zw. z art. 35s ust. 1 i 2 ustawy Prawo łowieckie zarzucam dopuszczenie się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyrokowania, polegającego na bezpodstawnym przyjęciu, że obwiniony [...] popełnił zarzucany czyn, w sytuacji gdy brak było wystarczających i jednoznacznych dowodów świadczących o sprawstwie obwinionego - Sąd ustalił, że łowczy wszedł w dniu [...]roku w „fizyczne posiadanie odstrzałów" w tym upoważnienia nr [...], które ostatecznie zostały przez myśliwego (wraz z innymi) zwrócone w dniu [...]roku.

Obwiniony zarzucił również:

* naruszenie art. 5 § 2 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i rozstrzygnięcie na niekorzyść Obwinionego niedających się usunąć wątpliwości w sytuacji gdy nie zostało udowodnione, że

Obwiniony popełnił zarzucany czyn „niejednochwilowy” którego moment popełnienia wyznacza się poprzez określenie konkretnego punktu na osi czasu, tj. polował bez posiadania przy sobie pisemnego upoważnienia - tzw. odstrzału - mimo, że w toku postępowania zarówno na etapie postępowania prowadzonego przez rzecznika dyscyplinarnego, jak i postępowania przed sądem łowieckim nie zostały zabezpieczone - chociażby kserokopie - wydanych - a rzekomo zabezpieczonych przez łowczego - upoważnień. Jednocześnie żaden z uprawnionych organów nie stwierdził aby obwiniony polował nie posiadając przy sobie upoważnienia uprawniającego go do wykonywania polowań. Żaden ze świadków w czasie objętym zarzutem nie widzieli również myśliwego, ani nie mieli wiedzy czy faktycznie polował nie posiadając przy sobie odstrzałów. Zaś sam łowczy w toku składanych zeznań nie był w stanie wykazać kiedy faktycznie zabezpieczył upoważnienia myśliwego, czy i kiedy dokonał zablokowania odstrzału. Przeciwnie z ewidencji EKEP - co zostało wykazane przez obronę - wynika, że wszystkie wydane Obwinionemu odstrzały zostały - po ich wydaniu - zwrócone przez niego w dniu [...]r.:

- upoważnienie nr [...] data zwrotu [...]r.

- upoważnienie nr [...] data zwrotu [...]r.

* obrazę przepisów prawa materialnego: co do znaczenia „pisemne upoważnienie”, zwłaszcza twierdzeń Sądu co do jedynej możliwości wprowadzenia wymaganych prawem przepisów (w tym odnotowania pozyskanej zwierzyny) „w wersji papierowej upoważnienia” - co godzi - poza kwestią prawną znaczenia dokumentu w formie pisemnej - chociażby w zasady wydawania upoważnień i dokonywania w nich wpisów w systemie EKEP PZŁ wynikające z stanowisk instruktażowych Polskiego Związku Łowieckiego,

6. na podstawie art. 438 pkt 1a k.p.k. zw. z art. 35s ust. 1 i 2 ustawy Prawo łowieckie, obrazę przepisów prawa materialnego, tj. 42 ust. 8 w zw. art. 51 ust. 1 pkt 6 ustawy Prawo łowieckie, poprzez jego błędne zastosowanie wobec obwinionego i przyjęcie, że dopuścił się on czynu z art. 51 ust. 1 pkt 6 ustawy Prawo łowieckie albowiem nie posiadał przy sobie pisemnego upoważnienia w wersji „papierowej”, w sytuacji gdy przepisom ustawy, zwłaszcza art. 42 ust. 8 prawa łowieckiego nie jest znane pojęcie „upoważnienie w formie papierowej”.

Główny Sąd Łowiecki zważył co następuje:

Wniesione przez Obwinionego odwołanie zarówno w zakresie wniosku o:

a) uchylenie orzeczenia i umorzenie postępowania ze względu na bezzwzględne przyczyny odwoławcze (nieważność), jak i

b) zmianę zaskarżonego orzeczenia (nie wyroku, jak wnosił Obwiniony) i uniewinnienie Obwinionego od zarzucanego mu czynu

nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Główny Sąd Łowiecki w procedowaniu Sądu I Instancji nie dopatrzył się żadnych istotnych uchybień podnoszonych w odwołaniu Obwinionego, co mogłoby wpłynąć na inną ocenę.

1. Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutów podniesionych przez Obwinionego w pkt. 1-3 odwołania (bezwzględne przesłanki odwoławcze), Główny Sąd Łowiecki podnosi.

Zgodnie z art. 35s Ustawy Prawo łowieckie (PŁ):

„1. Szczegółowe zasady funkcjonowania sądów łowieckich oraz rzeczników dyscyplinarnych, a także szczegółowe zasady postępowania przed tymi organami określi regulamin sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych Polskiego Związku Łowieckiego uchwalony przez Naczelną Radę Łowiecką (**i dopiero**)

2. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do postępowania dyscyplinarnego stosuje się **odpowiednio** przepisy Kodeksu postępowania karnego (**k.p.k.**).”

Wskazana przez PŁ możliwość stosowania przepisów k.p.k. jest dopuszczalna tylko wtedy, gdy istnieje luka w regulacji prawnej odpowiedzialności dyscyplinarnej, która ma charakter luki rzeczywistej, a nie aksjologicznej, przy czym stosowanie może być tylko i wyłącznie odpowiednie, a więc dopuszczalne w zastosowaniu przepisów k.p.k. wprost i bez żadnej modyfikacji albo po dokonaniu niezbędnych, albo istotnych modyfikacji. Pośród zatem stosowanych odpowiednio przepisów postępowania karnego wskazać można przepisy dotyczące podstawowych zasad procesowych, a więc np. domniemania niewinności obwinionego, swobodnej oceny dowodów, badania oraz uwzględniania okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść obwinionego albo zasady *in dubio pro reo*.

Konieczność odpowiedniego stosowania przepisów k.p.k. w postępowaniu dyscyplinarnym nie powoduje przekształcenia tego postępowania w postępowanie karne. Dopiero, gdy przepisy PŁ, regulujące postępowanie dyscyplinarne, nie normowałyby wystarczająco jakiegoś zagadnienia, stosuje się odpowiednio przepisy k.p.k., tym samym zupełność regulacji postępowania dyscyplinarnego wyłącza stosowanie przepisów k.p.k.

Przepisy **Rozdziału 6a PŁ** są przykładem ww. zupełności, skoro: określają w pierwszej kolejności m.in.: krąg podmiotów podlegających odpowiedzialności dyscyplinarnej oraz istotę deliktu dyscyplinarnego (art. 35b ust. 1i2), katalog kar dyscyplinarnych (art. 35c), zasady przedawnienia deliktów dyscyplinarnych (art. 35i), a dalej regulują samo postępowanie dyscyplinarne, tj.m.in.: etapy tego postępowania (art. 35e), sposób wszczęcia postępowania (art. 35g), strony postępowania (art. 35f), ustrój sądownictwa dyscyplinarnego (art. 35j ust. 1), status sędziów dyscyplinarnych (art. 35n), postępowanie przed sądami dyscyplinarnymi (art. 35j), właściwość sądów dyscyplinarnych (art. 35k), skład sądów dyscyplinarnych (art. 35l), rozstrzygnięcia dyscyplinarne (art. 35j ust. 2), odwołanie od orzeczeń i postanowień okręgowych sądów łowieckich kończących postępowanie w sprawie (art. 35m).

Na podstawie art. 35s PŁ, Naczelna Rada Łowiecka, Uchwałą nr 50/2014, w dniu 24 kwietnia 2014 roku uchwaliła Regulamin sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych PZŁ, który

w sposób autonomiczny reguluje wszelkie aspekty postępowania przed rzecznikami i sądami dyscyplinarnymi.

Postępowanie dyscyplinarne jest samodzielne w stosunku do postępowania karnego czy cywilnego, ich tok nie wpływa na siebie – czego wydaje się nie rozumie i o czym zapomina Obwiniony, szczególnie w kontekście chybionego zarzutu z pkt. 1 odwołania - o braku kognicji sądów łowieckich w związku z umiejscowieniem przepisów karnych w Rozdziale 10 PŁ.

Wynika to wprost z:

a) art. 35d PŁ:

„Postępowanie dyscyplinarne o ten sam czyn toczy się niezależnie od postępowania karnego. Postępowanie dyscyplinarne może być zawieszone do czasu zakończenia postępowania karnego”.

b) § 47 RegSiR.

Postępowanie karne o czyny będące przewinieniami łowieckimi nie wstrzymuje postępowania przed sądami łowieckimi lub rzecznikami dyscyplinarnymi.

Zgodnie z § 14 RegSiR, Rzecznik dyscyplinarny w niniejszej sprawie uznał, że dochodzenie dyscyplinarne dostarczyło podstaw do sporządzenia wniosku oskarżycielskiego, sporządził wniosek oskarżycielski wraz z uzasadnieniem i odpisem dla obwinionego, który wraz z aktami sprawy złożył Sądowi I instancji. Rzecznik dyscyplinarny we wniosku oskarżycielskim prawidłowo wskazał: osobę przeciwko której jest skierowany wniosek, czas i miejsce popełnienia czynu, dokładnie opisał zarzucany obwinionemu czyn oraz wskazał w sposób prawidłowy naruszone zasady i przepisy kwalifikujące popełniony czyn jako przewinienie łowieckie określone w art. 35b PŁ.

Obwiniony na etapie postępowania wyjaśniającego, po wszczęciu postępowania przez Rzecznika dyscyplinarnego, pomimo 2-krotnego prawidłowego wezwania, **nie skorzystał z określonego w § 4 RegSiR prawa do składania wyjaśnień**, tym samym niezrozumiałe są podnoszone przez Obwinionego jakiegokolwiek zarzuty dotyczące naruszenia postępowania na etapie postępowania wyjaśniającego w tym zakresie.

Z ww. powodów, w ocenie Głównego Sądu Łowieckiego, chybione są zarzuty podniesione przez Obwinionego w pkt. I. 1-3 odwołania, że:

a) na podstawie **art. 438 pkt 2 k.p.k.**, w zw. z § 59 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 w zw. z § 12 RegSiR, obrazę przepisów postępowania, tj. art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 35s w zw. z art. 35b, art. 35g oraz w zw. z art. 37 ust. 1 pkt 3 i art. 39 ust. 2 pkt 7 ustawy Prawo łowieckie poprzez jego niezastosowanie i niedostrzeżenie – „wystąpiła określona w tej normie prawnej negatywna przesłanka procesowa wyłączająca prowadzenie postępowania o popełnienie wykroczenia określonego w art. 51 ust 1 pkt 6 ustawy Prawo łowieckie” - albowiem w postępowaniu dyscyplinarnym zarzucono obwinionemu czyn stanowiący wykroczenie ścigane z oskarżenia publicznego, w konsekwencji *brak jest kompetencji organów dyscyplinarnych PZŁ do orzekania w*

sprawie o wykroczenie stypizowane w rozdziale 10 - przepisy karne - ustawy Prawo łowieckie co stanowi negatywną przesłankę procesową wyłączającą dopuszczalność prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, a w konsekwencji skutkuje bezwzględną przyczyną odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z § 58 i § 59 RegSiR,

- b) na podstawie **art. 438 pkt 2 k.p.k.** w zw. z art. 35s ust. 1 i 2 ustawy Prawo łowieckie, obrazę przepisów postępowania, tj. art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 35s ustawy Prawo Łowieckie w zw. § 12 i § 13 § 27 RegSiR w zw. z art. 313 § 1 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie i niedostrzeżenie - postępowanie dyscyplinarne prowadzono przed Sądem I instancji *„mimo braku skutecznie wniesionej skargi (wniosku oskarżycielskiego) uprawnionego oskarżyciela albowiem Rzecznik dyscyplinarny wniósł skargę w fazie in rem postępowania”* - bez ogłoszenia obwinionemu zarzutów - co w konsekwencji skutkowało rażącym naruszeniem prawa w postępowaniu dyscyplinarnym i nie mogło zostać konwalidowane na rozprawie i powinno prowadzić do umorzenia postępowania sądowego,
- c) na podstawie **art. 438 pkt 2 k.p.k.** w zw. z § 59 ust. 1 w zw. z § 2 ust. 5 RegSiR, obrazę przepisów postępowania, tj. art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 35s ustawy Prawo Łowieckie w zw. § 35, § 36 i § 37 i § 40 RegSiR poprzez jego niezastosowanie i niedostrzeżenie – *„postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, albowiem po przyjęciu wniosku oskarżycielskiego w jego doręczeniu obwinionemu - a zatem uznając przez Sąd, że wniosek spełnia warunki formalne i nie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 35 ust. 2 i § 36 - OSŁ wyznaczył terminu rozprawy na dzień 24 października 2022 roku, następnie po jej wywołaniu - na którą stawił się obwiniony wraz z obrońcą, Rzecznik dyscyplinarny oraz świadek [...] - Sąd zwrócił Rzecznikowi dyscyplinarnemu wniesiony przez niego wniosek oskarżycielski obarczony nieusuwalnymi błędami w postępowaniu sądowym, co rodziło skutek zakończenia postępowania przed OSŁ”*,

Mając na uwadze powyższe, Główny Sąd Łowiecki nie podziela stanowiska Obwinionego, że:

- a) doszło do naruszenia wskazanych w odwołaniu (zarzutach) w pkt. I.1-3 przepisów w sposób tam określony oraz**
- b) wystąpiły bezwzględne przesłanki odwoławcze, które miałyby skutkować umorzeniem postępowania z przyczyn wskazanych zarzutach w pkt. I.1-3.**

W ocenie Głównego Sądu Łowieckiego, postępowanie przed Sądem I instancji zostało przeprowadzone zgodnie z wymaganą procedurą i bez jej naruszenia.

2. Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Obwinionego w pkt. II odwołania, Główny Sąd Łowiecki podnosi.

Należy zgodzić się z Sądem I instancji, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie był dostateczny do uznania Obwinionego winnym popełnionego przewinienia. Wbrew zarzutom Obwinionego, zeznania świadków w osobach: [...], [...] i [...] - są spójne, logiczne i rzeczowe. W tym zakresie zarzuty Obwinionego i ich uzasadnienie mają wyłącznie charakter polemiczny z ustaleniami Sądu I instancji i nie przytaczają żadnych racjonalnych dowodów na obronę zaprezentowanego w odwołaniu stanowiska. Ustalenia Sądu I instancji są zgodne z całokształtem okoliczności sprawy, z zasadami doświadczenia życiowego, racjonalne i zgodne z zasadami logiki. Sąd I instancji w sposób wnikliwy rozpatrzył cały materiał dowodowy, biorąc również pod uwagę przy wydaniu orzeczenia stanowisko Obwinionego.

Przyjmując w pełni ustalenia Sądu I instancji za własne, Główny Sąd Łowiecki podnosi, że:

- a) Obwiniony posługiwał się od [...] roku do [...] [...] wydanymi upoważnieniami do wykonania polowań indywidualnych (wydruki EKEP k. 5-21),
- b) w okresie od [...] roku do [...] roku wziął udział w [...] indywidualnych polowaniach, co wynika w ewidencji EKEP,
- c) pomimo, że jest to niezgodne z doświadczeniem życiowym, że (jak twierdzi Obwiniony) w okresie [...] roku do [...] roku, uczestnicząc w [...] polowaniach za każdym razem Obwiniony pobierał i zwracał do tzw. skrzynki kontaktowej „[...]” upoważnienia do polowania – Sąd I instancji, zgodnie z zasadą *in dubio pro reo*, uznał wyjaśnienia Obwinionego,
- d) w dniu [...] roku łowczy Koła zabrał ze skrzynki kontaktowej ostatnie upoważnienie Obwinionego nr [...] i włączył je do materiału dowodowego Koła,
- e) od dnia [...] roku do dnia [...] roku, Obwiniony brał udział w kolejnych polowaniach na podstawie ww. upoważnienia – co wprost wynika z systemu EKEP i samych zeznań Obwinionego – czyli w trakcie tych polowań nie mógł mieć i nie miał przy sobie fizycznie przedmiotowego upoważnienia,
- f) w związku z powyższym Obwiniony dopuścił się bezsprzecznie zarzucanego mu przewinienia łowieckiego.

3. Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Obwinionego w pkt. III odwołania, Główny Sąd Łowiecki podnosi.

Główny Sąd Łowiecki w pełni podziela w tym zakresie stanowisko, Sądu I instancji.

Zgodnie z art. 42 ust. 8 PŁ, do wykonywania polowania indywidualnego wymagane jest pisemne upoważnienie wydane przez dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego.

Potwierdza to również stanowisko doktryny.

„Artykuł 42 ust. 8 PŁ stanowi, iż do wykonywania polowania indywidualnego jest wymagane, poza dokumentami określonymi w ust. 2, pisemne upoważnienie wydane przez dzierżawcę lub zarządcę

obwodu łowieckiego. Komentowany przepis obejmuje zakresem swojej regulacji bardzo istotną kwestię, mianowicie obowiązek posiadania przy sobie przez myśliwego podczas polowania indywidualnego tzw. odstrzału, czyli druku ścisłego zarachowania wydawanego zazwyczaj przez łowczego konkretnego koła łowieckiego uprawnia do pozyskania enumeratywnie wskazanego w tymże dokumencie gatunku oraz ilości zwierzyny na określonym terenie dzierżawnym przez konkretne koło łowieckie. Dokument ten ma niebagatelne znaczenie z dwóch powodów, po pierwsze jego brak przy kontroli myśliwego świadczyć może, iż nie posiada uprawnień do pozyskania w danym obwodzie łowieckim zwierzyny, a więc kłusuje i podlegać będzie odpowiedzialności karnej wskazanej w rozdziale 10 ustawy, a po wtóre na jego podstawie organy konkretnego koła łowieckiego, którego łowczy wystawił „odstrzał” mogą kontrolować ilość pozyskanej zwierzyny, opierając się na rocznym planie łowieckim sporządzonym dla konkretnego obwodu łowieckiego” (tak *Pązik Adam, Słomski Marcin, Prawo łowieckie. Komentarz, wyd. II, opublikowano: LEX/el. 2023*).

Wątpliwości rozwiewa w tym zakresie również § 22 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 roku w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz:

1. Polowanie indywidualne jest wykonywane w celu wejścia w posiadanie zwierzyny, którą określa upoważnienie do wykonywania polowania indywidualnego, zwane dalej "upoważnieniem".
2. Upoważnienie jest drukiem ścisłego zarachowania i jest wydawane na jeden obwód łowiecki w dwóch egzemplarzach, po jednym dla myśliwego oraz dla dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego.
4. Myśliwy przekazując do punktu skupu tusze zwierzyny pozyskanej na polowaniu indywidualnym, okazuje egzemplarz upoważnienia osobie prowadzącej punkt skupu celem dokonania stosownej adnotacji.
5. Myśliwy jest obowiązany zwrócić wydającemu upoważnienie po jego wykorzystaniu lub utracie przez nie terminu ważności lub przedłożyć mu upoważnienie, na jego żądanie, w celu dokonania korekty (wykreślenie zwierzyny do odstrzału) w przypadku zrealizowania planu pozyskania danego gatunku zwierzyny.
6. Wzór upoważnienia stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

Dywagacje Obwinionego dotyczące rozumienia pojęć „wydane” czy „zapisane” z punktu widzenia działania systemu elektronicznego PZŁ EKEP i jego funkcji nie mają w niniejszej sprawie żadnego znaczenia, skoro wyżej powołane przepisy nie pozostawiają w tym zakresie żadnych wątpliwości.

Mając na uwadze powyższe, zarzuty Obwinionego w tym zakresie są chybione.

4. Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Obwinionego w pkt. IV. 1-4 odwołania, Główny Sąd Łowiecki podnosi.

Zarzuty Obwinionego, że:

- a) naruszony został § 17 RegSiR – przekroczenie 6-miesięcznego terminu na rozpatrzenie sprawy,
- b) jakoby Rzecznik dyscyplinarny nie opuścił Sali, kiedy naradę miał Sąd I instancji
- c) naruszony został § 49 ust. 2 RegSiR – przekroczenie terminu na wydanie orzeczenia,

d) naruszony został § 49 ust. 6 RegSiR – przekroczenie terminu na uzasadnienie orzeczenia i jego przekazanie
nie mają w ocenie Głównego Sądu Łowieckiego wpływu na ocenę prawną i prawidłowość orzeczenia Sądu I instancji i nie wpływają na ocenę stopnia winy Obwinionego oraz rodzaj orzeczonej wobec niego kary.

Wobec powyższego Główny Sąd Łowiecki na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ zaskarżone orzeczenie utrzymał w mocy.

O kosztach postępowania dyscyplinarnego orzeczono na podstawie art. 35p ust. 2 ustawy prawo łowieckie.

/-/ Piotr Nowak
/-/ Paweł Jamorski
/-/ Wojciech Rychliński